

ונזכיר את בריתנו יעקוב ואך את בריתנו יצחק ואך את בריתן אוכבר והארץ אופר:

ועל'ז תבין דברי הכתוב ויקרא כו, מט זוכרתי את בריתנו יעקב וגוי והארץ אוכבר. במשלמא זכירת האבות ניתח דבוקותם יגין עליינו אבל מה אני לנ זכירת הארץ. אך לדרךנו ניתח ר'יל דאוכור את הארץ אשר חטא וממנה נלקח האדם והארץ גרמה שקידל adam וילך אחר חומרו הרע אבל מצד נשמו לא היה חוטא כלל (טמ)

טשע משאה אתי-ישראל מס' טפח כ

מצאו אל-מדבר שדר רילכו שלשתים מפדרר ול-יאמצעם כי מבאו מרחה ולא יכלו לשתח מים מפלה כי מרים הם על-יבן כי קרא-שם פורה קרה: וילנו הגעם על-משה לאמר מה-בשותה: וצעק כד כ אל-יזיה רועה רעה עז ונשלך אל-המים ימתקו הימים שם שם לו חק ומשפט ושם נטהו: ויאמר אם-ישמען אשמען לקול רעה כי אל-לך והישיר בענין פ羞חה והואגט לנצחיו ושמורת כל-חמי כל-המחללה אשר-שםתי במצרים לא-אשים על-יך כי אני רעה רפאנ:

טט' קדימה

(כח) וירחו יי עז נ"ל כמו וירו המורים (ש"ב יא כה), השליך לו הקב"ה עז מג"ע (ט) ורוכב מתקות העז השליכו במים ונתנקו. יגין ארכ' קע ורעה (טמ)

טט'

רבי יוחנן בון-זבאקי היה אומר:
אם קיתה גטיעה בטענה נרף, ויאקרו לה: ברוי לך גטיעין
- פוא גנטע את גטיעת פיה
ונתריבך צא ויהלפיו.

אג'וג' פ'ג' (טט)

טט'

כי הוא מפטר מהדרי אל ליבך מך אמר לך גמשל לך טשל למחד לאדם שהוזה הולך במרחב והיה רעב ויעף וצמא מצא אילן שפירתו מתחזק וצלו נאה ואמת הימים עיבורת החזרו אל פירתו ושחה טמיונו ושכח בצלו. וכשביקש לילך אמר אילן מה אברך אם אומך לך שהו פירוחן הרי פירוחן מתחזק שהוא יילך נאה הרי צילך נאה שחרואה אמת הימים עבורת החזרה הרי טחת הימים עיבורת החזרך אלא יהי רצון שעכל נתיות שנוטען טפרק יהו בטוחך אף אתה במה אברך אם בתרה הרי (ט) חורה אם בעשר הרי עשר אם בכנים הרי בנם אל יהי רצון *שהו צאי עיר כמוחך:

טט' געניא

טט'

ונגנא יתעה לארכזו ייחמל עלי... עמו: רבנן יהוה יאמר לעמו הבני שלח לכט' אתי-הדקן והתרוש ט ולהזכיר ישבעם אוthon ולא-אפטן אחכם עוד חרפה בגנום: זאת כ הנטסוי ארתקיק מעיליכם והדרתינו אל-ארץ ציה ושםמה אתי-פנוי אל-היכם בקדמוני וספאו אל-היהם האפקון ועלה באשו ותעל צחנתו כי הנגיד לעתות: אל-מידראי אדרמה גילי ושםמי קירה-בקידיל יהה כי לא-אט' יא'

דלא-אורזה
יפלא מאד מאין בא והשחתה הארץ נגד יוצרה
וקונה יתרברך. בשלמא מין האדם שהוא בשרד ודם
שייך שפיר לפעים שיחטא מפני היזה'ר השוכן
בקרכבו ומטהו בכל עת מדרך הטוב והישר ח'ו
ומאותו יתרברך ניתנה הבחירה חופשית לאדם
לעשות כרצונו וחפציו ולילך בדרך אשר יבחר
לעצמו לטוב או כו'. אך שאר הנמצאים הנאצלים
והנבראים והיצורים והונושים כולם כאחד ששים
ושמחים לעשות רצון קונים בגין מונע כי אין להם
יזה'ר, אשר ע"כ מאין בא להארץ והרצון
לחתו ועוד לה יותר שתפוגם מעלה בוה
שהקב"ה פקד עליה לטובתה שוה העז שתוציא
יהא ג'כ טוב למאכל כמו הפרי עצמו והוא קלקלת
ונתנה טעם לפגם:

ובהעיר לב י"ל, הנה באמת הארץ לא חטה
כלל ואדרבה עשתה עבדות גדול
ומסירות נפש בוה ולא חסה על קלקלת וכבודה
וכמאח'ל נירג בגודלה עבריה לשם, דינה
הארץ היינו סוד הארץ עליונה השכלה הסתכלת
והבינה וראתה בריאת אלהים כל מעשה בראשית
כי גורא הוא כל מיני פלאים מראשית הגוקדה כל
השתלשלות העולמות עד תום ארעה אשר כמה
מינני נמצאים דומים וצומחים כו'. וחקמות
אלחות והם נפלאות וחקמות הבורא ית'. ועל
כולם השליט את האדם אשר נחלה גופו מן העפר
מהאדמה ונשטו היא מאוצר הנשומות החשובות
 מתחת כסא כבודו ית', והכל בידי האדם ותלויין
במשיו אם יילך בדרך הטוב והישר או יהיה עליה
 לכל העולמות וכל הנמצאים ואם ח'ו יקלקל
 מעשו יגום הכל ח'ו וירדו למטה כל הנבראים
 הרוחניים והghostים בבחינה התחתונה. אז
התישבה הארץ בלבها ואמרה כיוון שהאדם קרוב
 לחטו מחתת יצרו הרע ואו יבא פגם גדול בשורש
 נשטו ולא יועל שום תיקון ותשובה, אשר לזאת
 התחכמה הארץ ושינתה תחילת ציווי הבורא ית'
 כדי שאח'כ כשיחטה האדם ח'ו יהא לו אמתלא
 נכונה והוא מפני ששורש גופו הוא מן הארץ
 שנינתה מכבר רצון הבורא יתרברך ותולין
 הקלקלת במקולקל ולא יתלו החסרון והסתרון
 בנשמה הרווננית. וחסה הארץ על כבוד שמים ועל
 האדם להקל מעלה עונש החטא הרע את
 מעשו וא"כ אין חטא האדם גדול כ'כ ונמצא
 שעשתה בוה הארץ עבדות גדולות ולשם שמים
 נתקונה. וע"כ לא גענשה הארץ תיכף כי קמי
 שמייא גלייא כוונת הארץ הרצואה שהיתה רק לבבוד
 יוצרה ולטובת האדם. אך כשחתה הארץ אז
 נפקדה על חטאה כדי להוציא רצון הארץ מכח אל
 הפועלadam לא בנתן לה השית' עונש כלל או לא
 היה נודע הדבר שחתה היה א"כ חטא
 האדם קשה מאד ולא היה נשלם רצון הארץ אשר
 עיקר כוונתה בחתה היה רק עברו זה שיתלו
 חטא האדם בה. וו"ש רשי ז"ל לפיכך אז
 כשנתקלל adam על חטא נפקדה גם הארץ על
 חטאה כדי להוציא רצון הארץ מכח אל הפועל
 ולהקל מעל האדם עונשו. מאחר שנלקח גופו
 מהאדמה אשר חטא תחלה ונמשך האדם בטבעו
 אחר שורשו. והבן היטב:

וילג'ו
אל-ג'ג'ו
ג'ג'ג'ו
ג'ג'ג'ג'ו
ג'ג'ג'ג'ג'ו

ועל תונכת השרה ועל ארץ טפחה טקה ורתקה, שרצית הגדלת
 לאבותינו לא-לכל קדריה ולשבע קטובה. רקס נא"י אלי-היט עלי-ישראל
 אפק ועל ירושלים שירך ועל ציון שגן קבנוך ועל קוגן ועל קוגן ועל
 היילן. ובנה ברשותם שער קדרון במרתלה קבנין, וונאל קדרון וונאל קדרון ועל
 ושפטינו בקנינה ונאל קדרון וונאל קדרון, וונאל קדרון וונאל קדרון
 ובלגרה. קידום עט לא-לאיה,